

“దేవ్మసత్తు సమానము”

యోహసు 5:16-47, పరిశీలన

ఘనమైన గలిలయ పరిచర్య ఆరంభంలో, యేసు యొరూషలేమునకు పయనించాడు. అయితే, యొరూషలేములో ఉండగా, బేస్ట్ కోనేటీ యొద్ద పడియున్న ఒకని ఆయన స్వస్థపరచాడు (యోహసు 5:2, 5, 8, 9ఎ). ఆ సంఖటనను గూర్చి తెలుపుతూ యోహసు “ఆ దినము విశ్రాంతి దినము” అని ప్రశ్నేకించి చెప్పాడు (9చి. వ.).¹

చేసిన దిశఫారీశపణలు (16-18 వచనాలు)

స్వస్థపరచడంలో కలిగిన ఫలితాలు నేరుగా యూదా మతనాయకులతో సంఘర్షణకు దారితీశాయి. సబ్బాతును యేసు అతిక్రమించినట్టు మతసంబంధమైన నాయకులు ఆయనపై నేరం మోపారు.²

మన ప్రభువు ఇచ్చిన జవాబేమంటే - “నా తండ్రి యాదివరకు పనిచేయుచున్నాడు నేనును చేయుచున్నాను” అనేదే (17వ.). మరో విధంగా చెప్పాలంటే, “దేవుడు ఏడవ దినమున³ విశ్రాంతి తీసికొన్న మాట వాస్తవమే. అంటే దాని అర్థం ఆయన మేలు చేయడం మానుకున్నాడని కాదు. సబ్బాతు దినాన కూడా ఆయన విశ్రాంతి పడకుండ నిలుపుతునే ఉంటాడు.⁴ సబ్బాతు దినాన కూడా ఆయన తన సూర్యుని ఉదయంప చేస్తాడు, వర్షాన్ని కురిపిస్తాడు.”⁵ దేవుడు ప్రజలకు సబ్బాతు దినాన కూడా మేలు చేస్తూనే ఉన్నందున, ప్రజలకు ఆ దినాన సహాయం చేయడం తనకు తగును అని ఆయన చెప్పుతున్నాడు.

క్రీస్తు మాటలు యూదామత నాయకులకు కోపం పుట్టించాయి. ఎందుకంటే, ఆయన వాదనలో దాగినదేదో వారు చూచారు. మొదటిగా, ఆయన “నా తండ్రి” అని అంటున్నాడు. మనుష్యులు సహజంగా “మన తండ్రి” అని అంటారు (మత్తయి 6:9; రోమా 1:7; 1 కొరింథి. 1:3). అయితే యేసు, “నా తండ్రి” అని అంటున్నాడు (మత్తయి 7:21; 10:32; 11:27) - ప్రత్యేకమైన బొంధవ్యాన్ని గుప్తం చేశాడు. రెండవదిగా, దేవుడను తానును ఒకే పనిలో నిమగ్నమైనట్టు ఆయన అంటున్నాడు: “నా తండ్రి ... పని చేస్తున్నాడు.” “నేనును చేయుచున్నాను” అని. ఇందునుబట్టి యూదుల భావంలో ఆయన - “పిశ్రాంతి దినాచారము మీరుట మాత్రమేగాక, దేవుడు తన సాంత తండ్రి అని చెప్పి, తన్న దేవునితో సమానునిగా చేసికొనెను గనుక ... యూదులు ఆయనసు చంపవలెనని మరి ఎక్కువగా ప్రయత్నము చేసిరి” (17, 18 వచనాలు).

సువార్త రచనలు చదివి కూడా, యేసు దేవుని కుమారుడని ఎన్నడూ చెప్పకోలేదనీ తాను దేవుడని ఎన్నడూ అనలేదనీ లిబరల్ థియోలాజియన్స్ అనడం పట్ల నేను ఆశ్చర్యపడుతున్నాను. క్రీస్తు దినాలలోని మతనాయకులు ఆయన మాటలలోని ప్రాముఖ్యాన్ని గ్రహించడానికి ఏ ఇబ్బందీ పడలేదు.

ఆయన “దేవునితో సమానుడనే” సంగతి సూచించడం ఆయన ఉద్దేశం కాకుండినట్టయితే, “ఓ, లేదు, మీరు నన్ను అపార్థం చేసికొన్నారు, నేను చెప్పింది అది కాదు” అని ఆయన వారికి తెలిపి ఉండేవాడే. వారు చేసిన ఆరోపణను ఆయన కాదన లేదు - సరిగ్దా, వారు నేరంగా ఆయనపై మోపిన దానిని అవకాశంగా తీసికొని, తండ్రితో తనకున్న బంధవ్యాన్ని గూర్చి బహు గొప్ప చర్చను జరిగించాడు. యోహోను రచనలోని గొప్ప ప్రసంగాలలో ఇది ఒకటి. ఒకొక్క వచనాన్ని ప్రత్యేకించి చూడడం సాధ్యం కాదు. అయితే ప్రధానమైన భావాలను ప్రస్తావించుతుందా?

సత్యమైన ప్రతిపాదనలు

(19-30 వచనాలు)

క్రీస్తు ప్రతిపాదన

తాము జరిగించేవాటియందు ఆయనయు ఆయన తండ్రియు కలిసి ఉన్నట్టు క్రీస్తు ప్రాధమిక ప్రతిపాదనను చేసాడు. “దేవునితో సమానునిగా చేసికొనెను” అనే ప్రయోగానికి ఆయన దేవునితో పోటిపడుతున్నాడని అర్థం కాదు. “తనంతట తాను ఏదియు చేయ నేరడు” అని ఆయన నొక్కి పలికాడు (19 వ.). మరియు, “నా అంతట నేనే ఏమియు చేయలేను” అని ఆయన తేటగా చెప్పాడు (30 వ.).

ఉదాహరణలు

తానును తన తండ్రియు ఎలా ఏకమైయున్నారో - ఆయన కొన్ని ఉదాహరణల నిచ్చాడు. జీవాన్నియివ్వడం, మృతులను బిదికించడం, మానవాళికి తీర్పు తీర్పడం అనే మూడు చర్చనీయాంశాలు 21 నుండి 30 వచనాలవరకు ఒకదానిపై ఒకటి పడుతు న్నట్టు కన్నిస్తున్నాయి. జీవాన్ని ప్రసాదించడం, మృతులను లేవడం, తీర్పుతీర్పడం⁶ అనేవి దేవుని అధికారిక కార్యాలని యూదులు తలంచారు - అయితే తానును దేవుడును ఈ కార్యాల్లో జతపనివారైయున్నట్టు క్రీస్తు దైర్యముగా చెప్పుకున్నాడు.

(1) జీవమును ప్రసాదించడంలో ఏకమై ఉన్నారు. యేసు మొదట జీవాన్ని ప్రసాదించడం గురించి మాట్లాడాడు: “తండ్రి మృతులను ఏలాగు లేపి బ్రదికించునో అలాగే కుమారుడును తన కిష్టము వచ్చిన వారిని బ్రదికించును” (21 వ.). చర్చలోని ఈ సందర్భంలో, ఆత్మసంబంధమైన జీవితాన్నివ్వడాన్ని ఈ మాటలు సూచింపవచ్చ. ప్రభువు యిలా అన్నాడు: “నా మాటలు విని నన్ను పంపినవానియందు⁷ విశ్వాసముంచు వాడు నిత్యజీవము⁸ గలవాడు, వాడు తీర్పులోనికి⁹ రాక మరణములోనుండి జీవములోనికి దాటి యున్నాడని మీతో నిశ్చయముగా చెప్పుచున్నాను” (24 వ.).

(2) మృతులను లేపుటలో ఏకమైయున్నారు. 21వ వచనంలో భౌతికంగా జీవితాన్ని వ్వడాన్ని కూడా చెప్పి ఉండవచ్చ. “మరియు మీరు అశ్చర్యపడునట్టు వీటికంటే గొప్పకార్యములను ఆయనకు అగుపరచును” అని యేసు యూదులతో అన్నాడు (20 వ.).

తన పరిచర్య కాలంలో¹⁰ కీస్తు మృతులను బ్రదికించడాన్ని గూర్చి యిందులో ఆయన సూచించి ఉండవచ్చు ప్రత్యేకించి యొరూషలేములో గొప్ప సంచలనం కలిగించేలా లాజరును మృతులలో నుండి లేపడాన్ని గూర్చి యిది చెప్పియుండవచ్చు (యోహను 11:1-48; 12:1, 9-11).

తన భూనివాసకాలంలో, ఏదో కొద్ది మందిని మృతులలో నుండి లేపడానికి మించి ఆయన శక్తి దాటింది. ఈ యుగసమాప్తిని ఎదురుచూచి, ఆయన యాలా పలికినట్టున్నాడు:

దీనికి ఆశ్ర్యపడుడు; ఒక కాలము వచ్చుచున్నది; ఆ కాలమున సమాధులలో నున్నవారందరు ఆయన శబ్దమువిని [ముషష్టకుమారుని శబ్దము; 27 వ], మేలు చేసినవారు¹¹ జీవపుసరుత్థానమునకును కీడు చేసినవారు తీర్పు పుసరుత్థానమునకును బయటికి వచ్చేదరు (28, 29 వచనాలు).

రెండవ రాకడలో మనమ్ములందరు లేపబడతారు అనేదానికి యిది సంగ్రహమైన ప్రతిపాదనర్యై ఉంది.

(3) తీర్పులో వికమైయున్నారు. తీర్పు దినానికి ముందు పునరుత్థానం జరుగుతుందని 28, 29 వచనాలంటున్నాయి. ఈ వనిలో కూడా, యేసు తన తండ్రితో ఏకమై ఉంచాడు. ఆయన యాలా అన్నాడు: “తండ్రి యొవనికి తీర్పు తీర్పుడు గాని తండ్రిని ఘునపరచునట్లుగా అందరును కుమారుని ఘునపరచవలెనని తీర్పు తీర్పుటకు సర్వాధికారము కుమారునికి అప్పగించియున్నాడు”¹² (22, 23 వచనాలు). “తీర్పు తీర్పుటకు తండ్రి తనకు అధికారము అనుగ్రహించినట్టు” ఆయన నొక్కి చెప్పుతున్నాడు (27 వ.). “నా తీర్పు న్యాయమైనది” అని ఆయన తెలిపాడు (30 వ.).

జీవమిచ్చుటలో, మృతులను లేపటలో, తీర్పు తీర్పుటలో యేసు తన తండ్రితో ఏకమైయున్నందున, ఆయన శ్రోతుల ప్రత్యుత్తరం ఎలా ఉండాలి? “తండ్రిని ఘునపరచునట్లుగా అందరు కుమారుని ఘునపరచవలెనని ... , కుమారుని ఘునపరచవని వాడు ... తండ్రిని ఘునపరచడని” ఆయన తెలియజేసాడు (23 వ.).

కీస్తు ఎంత సాహసవంతమైన ప్రతిపాదనలను చేశాడో! తాను చెప్పింది సత్యమని నిరూపించాలి లేదా తన ప్రతిపాదనలను మరోదారిలోనికి మల్చుకోవాలి.¹³

లోపములేని యోగ్యతా పత్రాలు

(31-47 వచనాలు)

తాను, తాను చెప్పిన సంగతులు పరీక్షకు లోనవుతాయని యేసు గుర్తించాడు. తన పక్షంగా సాక్ష్యమివ్వడానికి¹⁴ ఒకరిని మించిన మరొకరిని ప్రభువు పిలిచాడు.

సాక్షులను గూర్చిన ఆయన పరిచయపు ప్రతిపాదన వింతగా ఉంది: “నన్ను గూర్చి నేను సాక్షుము చెప్పుకొనిన యెడల నా సాక్షుము సత్యము కాదు” (31 వ.). “అనువాదకులు” అనే పదాన్ని చేర్చారు. “నన్ను గూర్చి నేను సాక్షుము చెప్పుకొనినను నా సాక్షుము సత్యము కాదు” అని కీస్తు అక్షరార్థంగా చెప్పాకున్నాడు. ప్రభువైన యేసు

తన్న గూర్చి “తాను సాక్ష్యం” చెప్పుకొంటున్నాడు (19-30 వచనాలు). 31ని దాని సందర్భంలోనుండి ఎత్తి వేస్తే, క్రీస్తు సత్యం చెప్పడం లేదన్నట్టు ఏనిపించుతుంది.

యోహాను రలోని క్రీస్తు ప్రభువారి డిఫెన్స్ ఐవ అధ్యాయంలోని డిఫెన్స్ తో పోల్చాలి. ఆ సందర్భంలో పరిసయ్యలు ఆయనతో, “నిన్ను గూర్చి నీవే సాక్ష్యము చెప్పుకొను చున్నావు; నీ సాక్ష్యము సత్యము కాదని” అన్నారు (యోహాను 8:13). అందుకు ఆయన, ... “నన్ను గూర్చి నేను సాక్ష్యము చెప్పుకొనినను నా సాక్ష్యము సత్యమే” యని బదులిచ్చాడు (14వ.). దానితో కూడ ఆయన యిలా అన్నాడు: “మరియు ఇద్దరు మనమ్ముల సాక్ష్యము సత్యమని మీ ధర్మశాస్త్రములో రాయబడియున్నది గదా. నన్ను గూర్చి నేను సాక్ష్యము చెప్పుకొనువాడను; నన్ను పంపిన తండ్రియు నన్ను గూర్చి సాక్ష్యమిచ్చుచున్నాడు” (17, 18 వచనాలు).

రండు ప్రతిపాదనలను పోల్చి చూస్తే క్రీస్తు అబద్ధాన్ని చెప్పటంలేదని తేటపడుతుంది. పైగా, మౌషే ధర్మశాస్త్రం ప్రకారం, ఒక్క మనిషి ఇచ్చిన సాక్ష్యం చాలదు. ఇద్దరు, ముగ్గరు సాక్షులు అవసరమైయుంటారు (సంఖ్యా: 35:30; ద్వితీయా: 17:6; 19:15; మత్తుయి: 18:16 చూడు). అందువలననే NASB అనువాదకులు 31వ వచనానికి “alone” అనే పదం కలిపారు. క్రీస్తు ఒక్కడే తన్న గూర్చి సాక్ష్యము చెప్పుకొనినట్టయితే, యూదులు న్యాయస్థానం దానిని అంగీకరించదు.

అందువలననే, అనగా 8వ అధ్యాయంలో ప్రస్తావించబడిన మరొక సాక్షిని ప్రభువు తనతో చేర్చుకున్నాడు: ఆయన తన తండ్రియే. క్రీస్తు యిలా అన్నాడు: “నన్ను గూర్చి సాక్ష్యమిచ్చు వేరొకడు కలదు; ఆయన నన్ను గూర్చి ఇచ్చు సాక్ష్యము సత్యమని యొరుగుదును.” (యోహాను 5:32). సందర్భం, దేవుని సూచిస్తుంది.¹⁵ “మరియు నన్ను పంపిన తండ్రియే నన్ను గూర్చి సాక్ష్యమిచ్చుచున్నాడు” అని ప్రభువు నొక్కి చెప్పాడు (37వ వ.). పలువురు సాక్షులను తీసికొని రావచ్చు, కాని అలా వచ్చే ప్రతి ఒక్కరి సాక్ష్యం, పరిపూర్ణమైన సాక్షియగు దేవుని నుండి వచ్చేదే. ఆ యూదులు ఏ కాలమందైనను ఆయన స్వరము వినిలేదు; ఆయన స్వరూపము చూడలేదు (37ఖ వ.), ఆయన తన దూతలద్వారా తేటగా మాట్లాడాడు.

యోహాను సాక్ష్యం

తనను గూర్చి క్రీస్తు చెప్పుకొనడంలో ఉన్న సత్యం కేవలం మానవ సాక్ష్యం మీదనే అధారపడ లేదు (34వ, 36వ వచనాలు), అయితే ఆయన పిలిచిన తొలి సాక్షి మనమ్ముడే: బాపిస్తుమిచ్చు యోహాను. యోహాను పిలువబడ్డాడు. ఎందుకంటే, అతడు దేవుని ప్రత్యేకమైన వర్తమానికడు (మలాకీ: 3:1; లూకా: 7:27). అంతేగాక, మెస్సియాను గూర్చి అతడిచ్చిన సాక్ష్యం ఎన్నడూ నిరాకరింపబడలేదు.

“మీరు యోహాను నొద్దకు (కొందరిని) పంపితిరి; అతడు సత్యమునకు సాక్షు మిచ్చేను” అని క్రీస్తు వారితో అన్నాడు (యోహాను 5:33). యోహానును ప్రశ్నించడానికి యొరుపలేమనుండి వెళ్లిన ప్రతినిధులను యిది సూచిస్తుంది. (యోహాను 1:19-28). “- నా వెనుక వచ్చుచున్నవాడు మీ మధ్య ఉన్నాడు; మీరాయననెరుగరు, ఆయన

చెప్పుల వారును విప్పటకైనను నేను యోగ్యడను కానని (యోహోను) వారితో చెప్పేను” (యోహోను 1:26, 27). మరునాడు యోహోను యేసు¹⁶ తనవద్దకు రాగా చూచి - “ఇదిగో లోకపాపమును మోహికొనిపోవు దేవుని గొణ్ణపిల్ల; ఈయనే దేవుని కమారుడని నేను తెలిసికొని సాక్ష్యమిచ్చితిననెను” (యోహోను 1:29, 34).

యోహోను జీవితానికి ఒక ఉద్దేశం: అది ప్రజలను యేసువైపుకు మళ్ళించడం. “యూరప్పులోని గొప్ప మతసంబంధమైన రూపచిత్రాల్లో గ్రునెవాల్డ్ ‘బాట్రీస్మిచ్చు యోహోనును’” చిత్రించినది ఒకటి. ఈ చిత్ర పటంలోని గొప్పదనం “యోహోను తన చూపుడు వేలితో క్రీస్తును సూచించడమే ...”¹⁷

యోహోను సాక్ష్యాన్ని గూర్చి క్రీస్తు యిలా అన్నాడు: “ఆతడు¹⁸ మండుచు ప్రకాశించుచున్న దీపమై యుండెను, మీరతని వెలుగులో ఉండి కొంత కాలము ఆనందించుటకు ఇష్ట పడితిరి” (యోహోను 5:35). ఈ వాక్యంలో ప్రాముఖ్యమైన ప్రతిపాదన, “కొంతకాలము” అనేది. R. C. Foster యిలా ప్రాశాడు: “కొంతకాలము వారు యోహోను వెలుగులో ఆనందించారు - ఆ వెలుగు వారి పాపముల వైపుకు మళ్ళీవరకు!”¹⁹ ఆ తరువాత, అతనితో సంబంధము కావాలని వారు కోరుకోలేదు.

వారు యోహోను సాక్ష్యమును అంగీకరించినట్లయితే వారు యేసును అంగీకరించి ఉండేవారే. అప్పుడు వారు రక్షింపబడియుండేవారే (34చి ప.).

అద్భుతముల సాక్ష్యం

తరువాత క్రీస్తు తన అద్భుతములకు సంబంధించిన సాక్ష్యాన్ని గూర్చి మాట్లాడాడు: “అయితే యోహోను సాక్ష్యముకంటే ఎక్కువైన సాక్ష్యము కలదు; అదేమనిన, నేను నెరవేర్చుకు తండ్రి యే క్రియలను నా కిచ్చియున్నాడో, నేను చేయుచున్న ఆ క్రియలే తండ్రి నస్న పంపియున్నాడని నస్న గూర్చి సాక్ష్యమిచ్చుచున్నవి” (36 ప.). “క్రియలు” అనేవి క్రీస్తు జీవితమంతటిలో జరిగించిన వాటస్థితిని గూర్చి మాట్లాడుటకు ఉపయోగమై ఉండవచ్చు; ఆయన జరిగించినవన్నియు నిశ్చయముగా ఆయన దేవుని కమారుడని రుజువు చేస్తాయి. కానీ, దేవుని శక్తివలన ఆయన చేసిన అద్భుతాలను గూర్చి క్రీస్తు ఈ సంగతి మాట్లాడినట్టున్నాడు.²⁰

గతంలో ఆయన యొరూపులేమునకు వచ్చినప్పుడు ఆయన అనేక అద్భుతాలను చేశాడు (యోహోను 2:23). ఆ అద్భుత కార్యములను గూర్చియే, “నీవు దేవుని యొధ్దనుండి వచ్చిన బోధకుడని మేమెరుగురుము; దేవుడతనికి తోడైయుంటేనే గాని నీవు చేయుచున్న సూచక క్రియలను ఎవడును చేయలేదు” అని నీకొదేము అన్నాడు (యోహోను 3:2). ప్రస్తుతం యొరూపులేమునకు వచ్చినప్పుడు ఆయన కనీసం ఒక అద్భుతమైనా చేశాడు. ఆయన ఈ మాటలు పలకుతూ ఉండగా, కోనేటివద్ద ఆయన స్వస్థపరచిన మనుష్యుడు ఆయనతో కూడ నిలిచియుండవచ్చు.

ఆయన అద్భుతం చేశాడన్న సంగతిని క్రీస్తును విమర్శించిన వారు కాదనలేరు,²¹ అయినా ఆయనను వారు మేస్సీయగా అంగీకరించుటకు నిరాకరిస్తున్నారు.

లేఖనముల సాక్ష్యము

దేవుని వద్దనుండి వచ్చిన వర్తమానికునీ, దేవుని వద్దనుండి కలిగిన సూచక క్రియలనూ యిప్పటి వరకు సాక్షులుగా యేసు పిలిచాడు. ఇప్పుడు ఆయన దేవుని వాక్యపు సాక్ష్యాన్ని పిలుస్తున్నాడు: “లేఖనములయందు మీకు నిత్యజీవము కలదని తలంచుచు వాటిని పరిశోధించుచున్నారు,”²² అవే సన్ను గూర్చి సాక్ష్యమిచ్చుచున్నవి” (39వ.). పాత నిబంధనలోని వందలకొలది లేఖనాలు (మెస్సియా) క్రీస్తు వైపు సూచిస్తున్నాయి (కీర్తనలు 2; 22; యోషయా 53). “- మోషే ధర్మశాస్త్రములోను, ప్రవక్తల గ్రంథములోను, కీర్తనలోను సన్ను గూర్చి ప్రాయబడినవన్నియు ...” అని తరువాత మాట్లాడతాడు (లూకా 24:44).

యూదా మతసాయకులు తమకు తోచినట్టుగా లేఖనములయందు భక్తి గలిగియున్నారు. రభీయుల రచనలు యిలా అన్నాయి: “ధర్మశాస్త్ర వాక్యములను తన కొరకు సంపాదించుకొన్నాడు రాబోవు లోకములో తన కొరకు జీవాన్ని గడింపుకున్న వాడై యుంటాడు.”²³ ఈ హేతువును బట్టి, వారు లేఖనాలను శ్రద్ధగా చదువుతారు. వారు పదాలను లెక్కించేవారు, అక్కరాలను, “సున్నాలను” “పొల్లులను”²⁴ సైతం లెక్కించేవారు (మత్తయి 5:18). ఇంతా వారు తమ తత్త్వశాస్త్ర మైత్రోస్మైపు కింద పెట్టి చూచేవారు. అయినప్పటికి, లేఖనముల ఉద్దేశాన్ని వారు గ్రహింపలేక పోయారు. వాస్తవానికి లేఖనముల ఉద్దేశం ప్రజలను క్రీస్తువద్దకు నడిపించడమే (గలతి. 3:24).

చిహ్నపు స్తుంభాన్ని జాగ్రత్తగా పరిశీలించి, -దాన్ని కొలతవేసి, దాని బౌమ్యును గీచి-దాని వర్ణనలు లిఖిత పూర్వకంగా చేసికూడా అది సూచించిన గమ్యానికి చేరుకొనని మనుష్యాలను పోలివారున్నారు. “దేవుని వాక్యాన్ని ఎరగునట్టు వెదకారు, గాని వాక్యపు దేవుని వారు ఎరుగేలిక పోయారు!” అని Warren Wiersbe యూదులను గూర్చి రాశాడు.²⁵ దేవుని వాక్యం వారి బుర్రల్లో ఉందిగాని వారి హృదయాల్లో లేదని యేసు చూచాడు. “మీలో ఆయన వాక్యము నిలిచియుండలేదు” అని ప్రభువు వారికి తెలియజేశాడు (38వ.).

యేసు, మోషే రచనలను సూచించుతూ, లేఖనములు తనను గూర్చి సాక్ష్యమిస్తు న్నాయని ముఖ్యమైన ఒక ప్రతిపాదనను చేశాడు:

నేను తండ్రి యొద్ద మీమీద నేరము మోపుదునని తలంచకుడి; మీరాశ్రయించుచున్న మోషే, మీమీద నేరము మోపును. అతడు సన్ను గూర్చి ప్రాసెను గనుక మీరు మోషేను నమ్మినట్టయిన సన్నును నమ్ముదురు. మీరతని లేఖనములను²⁶ నమ్మినియెడల నా మాటలు ఏలాగు నమ్ముదురనను (యోహాను 5:44బి-47).

రాబోతున్న “సంతానము”ను గూర్చి మోషే ప్రాశాడు (ఆది. 3:15; 22:18; గలతి. 3:16 చూడు). వాగ్దానము చేయబడిన వాడు యూదా గోత్రమునుండి వచ్చునని అతడు ప్రవచించాడు (ఆది. 49:10). తన వంటి ఒక ప్రవక్త వారి మధ్యమండి లేచునని అతడు ప్రవచించాడు (ద్వితీయా. 18:15-18). అతని రచనలన్నీ మెస్సియను గూర్చిన మాదిరిలతో చిహ్నాలతోముంచి తేల్పులడ్డాయి.²⁷ గనుక, మోషే తనకు సాక్షిగా

నిలిచియుండడం మాత్రమేగాక, చివరిలో, ఆయనను నిరాకరించినవారికి వ్యతిరేకముగా అతడు నిలుచునని నిశ్చయముగా ప్రభువు సూచించాడు. అందువలన, “మీ రాత్ర యించుచున్న మోషే మీ దీన నేరము మోపును” అని ఆయన ప్రకటించాడు (యోహోను 5:45బి).

ఇంత గొప్ప సాక్ష్యం వారితోకూడ ఉండగా, యేసును యూదా మతనాయకులు ఎందుకు నిరాకరించినట్టు? సమస్య చిత్తానిది, హృదయానిదై ఉన్నట్టు ప్రభువు తెలిపాడు. మనిషి హృదయంలో ఏమి ఉండో దానిని ఎరిగిన ప్రభువు (యోహోను 2:25), యిలా ఫిర్యాదు చేస్తున్నాడు: “మీరు నా యొద్దకు రానొల్లరు.” “దేవుని ప్రేమ మీలో లేదు...” (5:40, 42).

వారి ప్రధాన సమస్య ఏమంటే- “అద్వితీయ దేవునివలన వచ్చు మెప్పుకోరక ఒకనివలన ఒకడు మెప్పుపొందడం” (44 వ.). ఇంతకు ప్రభువు అంటుందేమంటే - తన్న గూర్చి ఒకడు మెస్సీయా అని చెప్పుకుంటే, వాడు మిమ్మును ఉభ్యంచినంతకాలం అతనికి పరలోకసంబంధమైన యోగ్యతా పత్రాలు లేకపోయినా, మీరు వానిని అంగీకరిస్తారు (43బి వ.). ఏ విధంచేతనైనా మీ సభా తీర్మానాలే పురోగమించాలి, దేవుడు మెచ్చుకున్నాడా లేదా అనేది మీకు అక్కర లేదు. దీనికి భిన్నంగా, పరలోకపు అంగీకారం పొందిన క్రీస్తు వారి యొద్దకు వస్తే, వారాయనను అంగీకరింప నిరాకరించారు (43ఎ వ.). ఎందుకంటే, వారు పాత్రులం అని వారు ఎంచుకున్న మహిమను ప్రభువు వారికి యివ్వ నిరాకరించాడు.²⁸

యొరూపులేములో ఉన్న యూదా మతాధికారుల స్థితిని మనం యిలా సంగ్రహంగా చెప్పవచ్చు: సత్యం పట్ల వారు చెవటివారు, మూగవారు, గుడ్డివారు అయ్యేంతపరకు - వాస్తవానికి అవసరం లేని దాని, సత్యం కాని దానిని వారు ఎంతో ఎక్కుపుగా తెలిసి కొన్నారు²⁹ (మత్తయి 13:15).

దేవుని వాక్యాన్ని కోరే విద్యార్థివైయుండి, అందులో శ్రద్ధగల విద్యార్థియైయుండి కూడ, సత్యాన్ని గూర్చి రకణార్థమైన జ్ఞానానికి రాకపోవడం సాధ్యమేయని గుర్తించడం విషాదకరం కదూ? సరియైన దృక్పథంతో లేఖనాలను సమీపించేలా దేవుడు మనకు ఎల్లప్పుడు సహాయపడును గాక (“సత్యాన్ని ప్రేమతో” అవలంభించడం అవసరం; 2 థస్స. 2:10), (“దేవుని తెలిసికోవాలనే” సరియైన దృష్టికావాలి; హోర్తీ 8:11).

ముగింపు³⁰

సబ్బాతు దినాచారం మారుతున్నట్టు క్రీస్తు మీద యూదా మతనాయకులు నేరం మోపిసప్పుడు, ఆయనను వారు భయపెట్టాలనుకున్నారేమో కాని, ఆయన దానికి లొంగలేదు. దానికి బదులు, వారి సహాలను ఎదుర్కొంటూ, తన్న గూర్చి యింకా తీవ్రమైన క్లెయమ్సు చేశాడు. ఆయన వాడాన్ని వారు కాదనలేక పోయినందున - వారాయనను దేవుని కుమారునిగా అంగీకరింపవలసియుంది - కాని, విషాధకరంగా, అలా చేయడానికి వారు యిష్టపడలేదు.

అయితే మన సంగతి ఏమి? మొదటి శతాబ్దిపు యూదులు హృదయ కారిన్యాన్ని బయట పెట్టడానికి మాత్రమే యోహోను రను రాయలేదు. ఇర్ణై ఒకటవ శతాబ్దిలో³¹ ఉన్న మన హృదయాలోచనలను కూడా బయలుపరచడానికి వాటిని రాశారు. క్లెయిమ్స్ను గూర్చి C. S. లూయిస్ యిలా ప్రాశాదు:

దేవుడైన వాని నోటిగాకుండ యింకా ఏ స్టీకర్ నోటినుండైనా ఆలాటి మాటలు వస్తే, చరిత్రలో తనకు సాటిలేని అవివేకి మరియు మోసగాని మాటలుగా నేను వాటిని లక్ష్మీపడతాను.

... నీ ఎన్నికును నీవే చేసికోవాలి. అతడు దేవుని కుమారుడైన అయ్యుండాలి లేదా ఒక పెచ్చిఖాడో అంతకరంబే పీసుడో అయ్యుండాలి. నీవు అతని అవివేకిగా మూసివేయవచ్చు, అతనిపై ఉమ్మివేసి తానొక దయ్యమంటూ చంపివేయవచ్చు; లేదా నీవు ఆయన పాదములమీద పడి “నా దేవా నా ప్రభువా” అని నీవు ఆయను పిలువవచ్చు.³²

యోహోనులో యేసు పరిశీలనకు నిలబడ్డాడు - ఆయన యింకను మానవ హృదయాలలో పరిశేధనకై నిలిచి ఉన్నాడు. నేడు నీవు తీర్పరివి. నీ తీర్పేమి? యేసు సత్యమే చెప్పాడా? తానేమని చెప్పుకున్నాడో, నిజంగా ఆయన అదే అయ్యున్నాడా? నీ జవాబు “అపును” అయ్యంటే - ఈ తీర్మానం నీ జీవితంలో ఏ వ్యతాపాన్ని కలుగజేసింది? ఈ పారం నీకు ప్రాక్షికల్గా ఉండాలనుకుంటే - నీ జీవితంలో అది ఏ వ్యతాపాన్ని చేయాలో అడుగు. సాధ్యమైనంత నిర్మిష్టంగా ఉండు. క్రీస్తు చేసిన తీర్పమైన క్లెయిమ్స్ (తన్నగూర్చి చెప్పుకున్నావి) తీర్పమైన సమర్పణకు పిలుపునిస్తున్నాయి.³³

సూచనలు

¹స్ఫుర్త కథను పెంచవచ్చు - సభ్యాతు, మనుష్యుల పొరంపర్యాలు అనేదానిమిద నీవు యింకా ఎక్కువ విపరాలు యిప్పవచ్చు. ఈ సంచికలోని “తప్పాను సమకాదుతుంది” అనే పాతాన్ని చూడు. “నీవు నిజంగా స్ఫుర్త పొందగోరు తున్నావా” అనే పాతాన్ని “యజమానుని కలిగిసో”లో చూడు. ²ఈ దోషారోపణ యోహోను 5:16, 18ల్లో చూచితమైయుంది. ³ఆదికాండం 2:2 చదువు. ⁴పాటి, 1:3 చదువు. దేవత్యంలోని భాగంగా కుమారుడు విశ్వాన్ని నిర్పిస్తున్నాడు. మతయు 5:45 చదువు. ⁵ఆది. 18:25: ద్వితీయా. 32:39 చదువు. ⁶అత్యం సంబంధమైన జీవితానికి కావలసిదంతా విశ్వాసమేని చెప్పుడానికి ఈ వచనం తప్పగా వినియోగించ బిడుతుంది. “విశ్వసించు” - అనే పదం విధేయతతో కూడిన విశ్వాసం కలిగియుండు అని జోధుస్తండి (మతయు 7:21; మార్యు 16:16). ⁷అత్యంబంధమైన జీవం ఒకడు పొందియుంటే అతడు ఎన్నడు నఱించడని చెప్పుడానికి ఈ వచనం తప్పగా ఉపయోగింపబడుతుంది. అవిశ్వాసానికి దిగజరదం వలన దేవుని బిడ్డ నిత్యత్వం పోగొట్టుకునే అపకాశముందని బైబిలు తేటగా బోధిస్తుంది (1 కొరింథి. 10:12; యాకోబు 5:19, 20; 2 పేతురు 2:20-22). ⁸ప్రభువు న్యాయపీరం ఎదుల క్రస్తవులు నిలబడు అని తప్పగా జోధించడానికి కొన్ని సార్లు ఈ లేఖన భాగం ఉపయోగింపబడుతుంది. దేవుని న్యాయపీరం ఎదుల మనం అందరం నిలబడతాం (రోమా 14:10); మంచివారైనా, చెడ్డవారైనా (రోమా 2:5-8; 14:10; 2 కొరింథి. 5:10). “ప్రకటన, 10,” ప్రూత్ ఘర్ ఉదే అంగ్ర సంచికను చూడు. ⁹దైవ లేఖనాలకు సంబంధించి ఆ సమయం వరకు యేసు యింకా ఎపరిని మృతులలోపుండి బ్రదికింపలేదు.

¹¹మన క్రియలను బట్టి మనం రక్షణను సంపాదించుకోలేం. అయితే విశ్వాసంతో కూడిన విధేయతకు ఆయన

ప్రతిఫలమిసాడని అది నిరూపిసుంది (పాటీ. 5: 8, 9; యాకోబు 2:14-26). ¹²దేవుడు లోకానికి తీర్చుతీర్చుతాడు, అయితే ఆయన తన కుమారుని ద్వారా తీర్చు తీర్చుతాడు (అపో. 17:31; లోహ 2:16). దీనిని గూర్చిన చర్చకు “ప్రకటన, 10,” అంగ్ సంచికను చూడు. ¹³కన్ని ప్రాంతాల్లో “రూజువు చేయాలి లేకపోతే నోరు మూసుకోవాలి” అంచారు. ¹⁴యోహసులో “సాక్ష్యము” అనే కీలక పదమైయంది. “సాక్ష్యము”నకు గ్రీకు పదం *marturia*. అది ఆయా రూపాల్లో గ్రంథమందు 50 సాధ్య కన్నిస్తుంది. ¹⁵మామూలుగా డదివితే, యోహసు 5:32, 33లోని సాక్ష్యము బాట్టిస్తుమీద్వు యోహసు అన్నట్టు కన్నిస్తుంది (33 వ.). అయితే ఆయన మాట్లాడుతున్న సాక్ష్యము మనుష్యుని సుండి కలిగినది కాదని ఆయన తెలియజేసున్నాడు (34 వ.). యోహసు కంతి ఎక్కువైన సాక్ష్యముని (36 వ.).¹⁶ ఆయన అంటున్నాడు. ¹⁶“ఇదిగో” అనేది సూచించడాన్ని గుప్తం చేస్తుంది. ¹⁷Bruce Milne, *The Message of John* (Downers Grove, Ill.: Inter Varsity Press, 1993), 98. ¹⁸యోహసు అప్పలీకి చెరలో చేయబడినందున ప్రభువు భూతకాలం ఉపయోగించాడు (మత్తుయి 4:12). ¹⁹R. C. Foster, *Studies in the Life of Christ* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1971), 451. ²⁰అట్లియలు “అనేవి అట్టుతొలును సూచించానికి యోహసు రఘనలో ఉపయోగింపజడిన సామాస్య పదం. (7:3; 10:25, 32, 37, 38; 14:10, 11; 15:24).

²¹దయుపు శక్తిపలన ఆయన అట్టుతాలు చేస్తున్నట్టు వారు నెరం మోపారు (మత్తుయి 12:24) కాని ఆయన అట్టుతాలు చేయలేదని మాత్రం అనశేరు. ²²“పరికీలన” అనేది గ్రీకులో వాస్తవాన్ని సూచించేదైనా అయ్యుండాలి లేక అజ్ఞను చూసేదైనా అయ్యుండాలి. సందర్భంలో సూచించేది భాగా చంచినేలా ఉంది. ఎందుకంట, వారు లేకునాలను వెదకినప్పుడు, వారాయును కసుగానడంలో తప్పిపోయారు. ²³Aboth 2:8 quoted in Frank Pack, *The Gospel According to John, Part 1* (Austin, Tex.: Sweet Publishing Co., 1975), 95. ²⁴“సుస్ను”, “పొల్లు” అనేవి పాటీ భాషలోని చిన్న ఒత్తులను చూచిసాయి. ²⁵Warren, W. Wiersbe, *The Bible Exposition Commentary*, vol.1 (Wheaton, Ill: Victor Books, 1989), 308. ²⁶పాత నిబంధనలోని తెలి పుస్తకాలన మోషే ప్రాయలేదని కొండరంటారు, కానీ ప్రభువు మోషే రాసినట్టు చెప్పుతున్నాడు. ²⁷సిలవలో పరిపూర్వైన ఐలికొరక రద్దుతాప్రస్తుతిలులు ఎదురు చూచాయి. (పాటీ. 10:4,12). ²⁸వారు ఆయను నిరాకరించానికి కారణం యిదేయని ప్రభువు గుప్తం చేశాడు. ²⁹R. C. Foster, *Studies in the Life of Christ* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1971), 454. ³⁰“చేతగాని తీర్చాలాన్ని” కావాలనుకుంబే, యిది నాట్లప పాయింటుగా చేయవచ్చు, ఒకడు యేసు చెప్పుకొన్నవాటిని అంగీకరించినయేడల కొన్ని తప్పించుకోలేని నిర్ణయాలు తీసుకోవలసి వస్తుంది, సమర్పించు కొనువరకు కూడా.

³¹విశ్వాసం పుట్టించానికి యోహసు సుమార్ల రఘన ప్రాయబడింది (యోహసు 20:30, 31). అలా చేయడంలో విశ్వసించను యిష్టపడేవారి, యిష్టపడనివారి అది సూచిస్తుంది. ³²C. S. Lewis, *Mere Christianity* (New York: Macmillan Co., 1952), 55-56. ³³నీవు ఈ ప్రసంగం చేసేటుప్పుడు క్రిస్తువులు కావడానికి ప్రజలను నీవు ప్రోత్సహించవచ్చు. మార్కు 16:15, 16; అపో. 2:38 యుందులో చేర్చవచ్చు. ³⁴ Wiersbe, 304-9.